

forsikrede ikke kan få dækning. Selskaberne bør pålægges at være lige så grundige med hensyn til indhentning af yderligere oplysning ved aftalens indgåelse, som når selskabet senere mødes med et erstatningskrav. Hvis de har forsømt dette, kan de ikke efterfølgende gøre krav på at slippe for at betale erstatning.

Der bør indføres en regel om, at forsikringstageren efter udløbet af opsigelsesfristen kan bringe forsikringsaftalen til at løbe igen ved at betale den manglende præmie. Selskabet skal pålægges af egen drift at foretage acontoudbetaling i de tilfælde, hvor der er grundlag herfor.

Der indføres en almindelig adgang for skadelidte til at rette sit krav mod skadevolderens ansvarsforsikring. Forsikringsselskaberne skal pålægges at give en saglig begrundelse for et afslag på at oprette og nægte at forlænge opsigelse af en forsikring.

Hvis forsikringsselskabet ikke kan give en saglig begrundelse for et afslag på at tegne en forsikring eller opsigelse af en forsikring, så skal selskabet kunne pålægges at tegne henholdsvis fortsætte forsikringen.

Forsikringstageren skal sikres adgang til at opsiges forsikringen i forsikringstiden. Her anfører Forsikring & Pension i sit høringssvar, at de store forsikringsselskaber senest i foråret 2004 vil tilbyde sådanne forsikringer inden udgangen af første kvartal 2004. Ministeren anfører, at hvis selskaberne ikke lever op til disse løfter, vil hun i 2004 fremsætte et sådant lovforslag, som kan træde i kraft 1. juli 2004.

Kl. 14.10

Problemet, som jeg fortsat ser det, som vi har diskuteret i dag, er imidlertid, at der ikke er nogen som helst sikkerhed for, at forsikringsselskaberne vil indføre dette for deres kerneydelser, og derfor går vi ind for, at der allerede med det her lovforslag kommer en ændring.

Vi vil også se på den såkaldte ulykkesdefinition, ligesom vi vil stille forslag, der kan styrke ugiftte samleveres retsstilling i forhold til indsatelse som begunstigede i livsforsikringsselskaber.

Det er også urimeligt, at man, hvis man får afslag på erstatning for skade, en anden har forvoldt, ingen som helst mulighed har for at klage over afgørelsen. Det eneste, man kan gøre, er at anlægge en opslidende og dyr retssag. Det er efter vores opfattelse en helt urimelig situation, som man må gribe ind over for. Der skal være klageadgang i tilfælde af den slags sager.

Enhedslisten medvirker gerne positivt i udvalgsbehandlingen af det her forslag, men vi har klare forventninger om, at der i processen må kunne skaffes et flertal for en række forbedringer.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Dette lovforslag har til hensigt at forbedre retssikkerheden for forsikringstagerne, og jeg vil godt sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side er meget positive over for lovforslaget og de enkelte dele, der er i det.

Der er sådan set ingen grund til, at jeg remser de enkelte elementer op igen, for vi har ikke nogen problemer med dem. Derfor vil jeg her i ordførertalen koncentrere mig om det spørgsmål, som også har optaget en række ordførere tidligere i debatten, nemlig spørgsmålet om kortere opsigelsesvarsler, og om vi kan opnå det via frivillige aftaler, eller om der skal decideret lovgivning til. Det er nemlig også det eneste punkt i lovforslaget, hvor vi i Kristeligt Folkeparti gerne vil overveje vores stilling nærmere.

Der er ingen tvivl for os om, at såvel forbrugere som Folketinget, altså lovgivere, har haft utrolig stor tålmodighed med forsikringsbranchen, for så vidt angår det ønske, der længe har været, om at få kortere opsigelsesvarsler. Derfor er vi også fra Kristeligt Folkepartis side indstillet på allerede nu at skulle lovgive om det spørgsmål og prøve, om vi kunne finde nogle rigtige løsninger der.

Men ministeren har jo i dag i debatten givet tilsagn og nye løfter i forhold til det, der er angivet i lovforslaget, og derfor vil jeg sige, at på det punkt har vi brug for under udvalgsarbejdet nærmere at undersøge rækkevidden af de tilsagn, ministeren er kommet med her i dag, inden vi gør vores endelige stilling op til lige præcis dette spørgsmål.

Sådan som debatten er skredet frem, er det jo nok så meget et spørgsmål om, hvilke tidsfrister vi kan opnå med hensyn til, at vi sikrer forbrugere enten ved de frivillige aftaler, som branchen med en kærlig hånd selv når frem til – for at bruge hr. Helge Adam Møllers udtryk – eller ved den lovgivning, vi kan blive enige om i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Vi vil ikke være dogmatiske med hensyn til dette spørgsmål, men som sagt har vi egentlig det udgangspunkt, at tiden nok var kommet til,